

Прѣдговоръ.

Ако състоятелниятъ човѣкъ употреби богатството си за народополезни цѣли, нѣма да очаква смъртта си като жалкъ пазачъ на своего злато, а бѣденъ откъмъ пари, обаче богатъ и прѣбогатъ откъмъ любовь, благодарность и вѣчна признателность, съ които народътъ ще го възнагради.

А. Карнеджи (амер. милионеръ.)

Да живѣешъ за отечеството си е такъвъ мораленъ дългъ, както и да умрешъ за него.

У всѣки народъ, по силата на неговото расово и национално чувство, изпъкватъ извѣстни личности, които го водятъ въ пѣтя на напрѣдка. Едни отъ тия личности сж хората на науката, изкуствата и религията, други на неговата национална и политическа мощъ, трети, всрѣдъ които спадатъ и люде, които употрѣбаватъ своето състояние за народополезни цѣли — на културата изобщо. Както еднитѣ, тъй и вторитѣ и третитѣ се издигатъ високо въ съзнанието на народа, той ги слави, прѣвъзнася, той имъ въздига кумири въ своята душа. Паметницитѣ, които той имъ въздига по стѣгдитѣ, сж само външни признаци за ония паметници, които тия люде сами сж си издигнали чрѣзъ своитѣ дѣла, чрѣзъ своитѣ способности и възвишени характери въ съзнанието на народа. Ако единъ човѣкъ на мисълта, на чувството, на героизма е великъ, то великъ е, напримѣръ, и оня, който прѣзъ цѣлия си животъ съ трудъ и пе-